

SLÄKTPOSTEN

Medlemstidning Nr 2 2024
Nr 140 årgång 46

Nässjöbygdens
Släktforskare

I detta nummer av Släktposten:

**Besök på
Miliseum**
Länsträff i
Skillingaryd.

**Pär "Päder"
Andersson**
Vivi-Ann berättar
om sin anfader
från Gällivare.

**Vårutflykt
på Häradsvägen**
Vi besöker Komstad
och Sävsjö.

**Historien
om Emelie**
En spännande
historia om en
märklig kvinna.

Nässjöbygdens Släktforskare

Föreningen bildad 1974 och är medlem i Sveriges Släktforskarförbund.

Adress:

Nässjöbygdens Släktforskare
c/o Margareta Edqvist, Syrengatan 19, 571 39 Nässjö
margareta.edqvist@telia.com

Förtroendevalda

Styrelse:

Ordförande: Margareta Edqvist
070-231 35 82, margareta.edqvist@telia.com

Vice ordförande: Pia Axelsson
070-450 92 56, pia.isasa@gmail.com

Sekreterare: Monica Sundbrant
072-514 66 06, monicasundbrandt@hotmail.com

Kassör: Bodil Adolfsson
073-068 50 35, nassjoslaktforskare@outlook.com

Ledamot: Lennart Ahlstedt
070-328 43 02, ahlstedt@netatonce.se

Ledamot: Bengt-Olof Svensson
070-724 11 36, svenssonbengtlof@gmail.com

Ledamot: Mats Trädgårdh
072-236 87 00, moghaol@gmail.com

Ledamot: Håkan Björnholm
073-091 27 26, h.bjornholm@gmail.com

Ledamot: Benita Sidorius
benita.lj@gmail.com

Revision:

Ann Lindqvist, 070-356 74 32
ann55lin@gmail.com
Lena Johansson, 070-240 59 61,
lena.svensdotter@gmail.com
Suppleant: Bertil Petersson, 070-200 99 25
bertil.petersson5@gmail.com

Valberedning:

Inger Johansson, 072-518 78 82,
ingerlinna697@gmail.com
Anita Karlsson, 070-520 38 69,
anita.k.karlsson@telia.com

Tryckeri: ÅkessonBerg, Nässjö

Vår medlemstidning

SLÄKTPOSTEN utkommer med 2 nr per år.

Redaktionskommitté:

Margareta Edqvist, (ansvarig utgivare)
margareta.edqvist@telia.com
Tommy Stillvall, (redaktör) t.stillvall@hotmail.com
Pia Gylletorn, piagyll@hotmail.com

Manus är välkomna till redaktör Tommy Stillvall,
t.stillvall@hotmail.com, eller till någon i redaktionskommittén, se ovan!

Författarna är ansvariga för innehållet. Redaktören förbehåller sig rätten att redigera materialet. Citat ur Släktposten får göras om källan anges. När det gäller hela artiklar krävs författarens tillstånd.

Mottagare av utbytestidningar:

Margareta Edqvist, margareta.edqvist@telia.com

Våra tidskrifter, litteratur, m.m. finns tillgängliga i Nässjö Stadsbiblioteks forskarrum. Där finns bl.a. utbytestidningar från andra föreningar samt Svenska Släktforskarförbundets skrifter.

Datorer i forskarrummet måste alltid bokas på telefon 0380-51 82 33.

Vi har ett mycket gott samarbete med bibliotekets personal. Du kan känna dig välkommen!

Medlemsregistret handhas av Bodil Adolfsson

Meddela ev adress-, e-post- eller telefonändringar till 073-068 50 35, nassjoslaktforskare@outlook.com

Vill du bli medlem?

Kontakta någon i styrelsen, kom till ett möte eller sätt in avgiften på plusgiro 49 49 15-2 med namn, adress och telefonnummer. Märk "Ny medlem". Du kan också anmäla dig på vår hemsida: www.nassjoslaktforskare.se

Medlemsavgift 2024:

Enskild medlem:	200:-
Familjemedlem:	100:-

Besök gärna vår hemsida:

<http://www.nassjoslaktforskare.se>

Webbmaster Monica Sundbrant

VÄLKOMMEN!

Omslagsfoto: Klockstapeln och häradshäktet i Komstad by,
Foto Margareta Edqvist

Innehåll i detta nummer:

3	Ordföranden har ordet	13	Släktforskardagarna 2024
4	Notiser	14	Vårutflykt den 25/4 2024
5	Vivi-Ann Olsson berättar	15	Boktips
8	Besök på Miliseum	16	Föreningsprofilen
10	Emelie Asproths liv	18	Program och kommande möten 2024 - 2025

Ordföranden har ordet

Hoppas alla haft en fin sommar. Nu när hösten knackat på dörren så är det dags att ta itu med sin släktforskning igen om man gjort uppehåll under sommaren.

Även om det inte blivit så mycket forskande för mig vid datorn så

har jag besökt flera av våra fina Riksarkiv (tidigare kallade Landsarkiv) ute i landet. Jag älskar lugnet på arkiven. Varje sommar försöker jag beta av min långa "Att göra" lista på sådant som inte finns tillgängligt digitalt.

I år har jag hunnit besöka både Vadstena, Uppsala, Härnösand, Östersund och Värmlandsarkiv. Tyvärr är öppettiderna inte de bästa sommartid, oftast är det öppet endast 3-4 timmar per dag och inte alla dagar i veckan. Lite frustrerande, men jag försöker tänka positivt att då hinner jag även göra lite annat trevligt i staden eller dess omgivning.

Vid besöket i Vadstena gick jag bland annat igenom Vadstena rådhusrätt och magistrats passjournaler. Fastnade länge i den som berörde perioden

1820–1830. Jag är ju även intresserad av hantverk så visst har jag koll på Vadstenaknyppplingens betydelse för Vadstena. Blev ändå förvånad över att det var så många "spetsgångare" som reste runt över hela landet. Alltid lär man något nytt!

Denna gång har Tommy satt samman boktipsen, inte blivit så mycket faktaböcker för mig denna sommar. I veckan köpte jag en helt ny bok, "Fängslade öden. Tjuvar och bedragare i 1800-talets Sverige" av Bonnie Clementsson. Spännande läsning!

Kanske du behöver hjälp med att tolka någon text, få tips om källor att söka vidare i. Anmäl dig till vår släktforskarjour på Vuxenskolan så kanske vi tillsammans kan lösa dina? (Se programmet rörande anmälan).

Jag och styrelsen önskar er alla en riktigt fin höst och vinter, vi ser givetvis fram mot att träffa er på våra möten.

Margareta Edqvist

E-post och adressuppgifter!

Vi vill återigen påminna om vikten av att du meddelar din e-postadress och vid behov ändrade namn och/eller adressuppgifter till föreningens kassör Bodil Adolfsson.

Kommunikation med föreningens medlemmar och utskick av nyhetsbrev mm kommer att ske digitalt via e-post. Vill du ta del av detta måste vi ha din aktuella e-postadress!

Du kan kontakta Bodil via e-post nassjoslaktforskare@outlook.com eller på telefon 073 0685035.

Eller använd formuläret för adressändring som finns på föreningens hemsida!

Tack för din hjälp!

Notiser

Kallelse till årsmöte för Nässjöbygdens 'Släktforskare

Nässjöbygdens Släktforskare bjuder in till
årsmöte!

Tisdagen den 18 februari 2025 kl 18:30
i Frälsningsarméns samlingsal
(ingång från Brogatan).

Dagordning och verksamhetsberättelse kommer i god tid före mötet
läggas ut på föreningens hemsida
<http://www.nassjoslaktforskare.se>

Motioner från medlemmarna skall skriftligen
lämnas in senast 1 januari 2025 till ordförande
Margareta Edqvist, Syrénngatan 19, 571 39 Nässjö,
eller via e-post margareta.edqvist@telia.com

Efter förhandlingarna föredrag av Leif Ockander

VÄLKOMNA

STYRELSEN

Efterlysning redaktör!

Efter 4 år som redaktör för Släktposten måste jag tyvärr meddela att detta nr
blir mitt sista.

Är du intresserad av att arbeta med Släktposten är du välkommen att höra
av dig till föreningens ordförande eller undertecknad!

Margareta Edqvist mobil: 070-231 35 82 e-post: margareta.edqvist@telia.com
Tommy Stillvall mobil: 079-332 24 99 e-post: t.stillvall@hotmail.com

Släktposten som PDF-fil

Från och med 2021 erbjuder vi våra medlemmar att få Släktposten som PDF-fil.
Har du en dator med hyfsat stor skärm kan det gå lika bra att läsa vår medlemstidning där.
Väljer du att få Släktposten som PDF-fil ska du meddela detta till:
nassjoslaktforskare@outlook.com.

Medlemsavgift för 2025

Medlemsavgiften för år 2025 är 200 kronor för enskild medlem och 100 kronor för familjemedlem.

Du betalar enklast genom att sätta in medlemsavgiften på plusgiro 494915-2.

Glöm inte att ange ditt namn!

Pär Andersson och Gällivare - Malmberget

Vivi-Ann Olsson, berättar om sin anfader, Pär Päder Andersson, och om upptäckten och starten av malmbrytning i Gällivare - Malmberget.

Några personer som jag uppmärksammat är bl a en anfader Pär Päder Andersson, född omkring 1647--1650 i Sörbyn, Råneå. Han återupptäckte Gällivare--Malmberget Malmstreck.

Tidigare, åren 1654-1655 hade en Abraham Momma-Renstierna från Kungl. Kommerskollegium gjort en resa i Lappland och tagit malmprover i Gällivare-Malmberget men de hade fallit i glömska.

Först 1695, ca 40 år efteråt ”upptäcktes,” järnmalmfyndigheten av bonden Pär Päder Andersson. Inte heller denna gång visades malmförekomsten något intresse. Kanske man inte visste hur man kunde göra en inmutning???

Först 1738, åter ca 40 år senare, berättade Pär Andersson's båda söner Jöns och Anders Persson för en löjtnant Carl Thingwall, som var på besök hos prästen, om malmutpäckten och den 1 oktober samma år 1738 fick Thingwall den första mutsedeln i Gällivare-Malmberget. I sitt namn. Han visste hur man skulle göra!!!

Pär's båda söner Jöns och Anders tyckte att det var orättvist att fadern inte blev tillerkänd upptäckten och överklagade och fick rätt av Kungl. Maj:t. Fadern Pär tillerkändes upptäckten postumt år 1751. Pär dog 1727—1728. Sönerna fick av Bergskollegium varsin silverpokal och 250 riksdaler silvermynt.

Text på pokalen: År 1751
Av Kongl. Majt: s och Rikens Bergs Collegio
förärd till Jöns Persson i Orrbyn och Råneå sockn i
Vesterbotn För det fadren Per Andersson upptäckt
Gellivara Jernmalmsstreck i Luleå Lappmark

En av bägarna finns på Nordiska museet och jag har varit och tittat på den. Jag fick beställa fram den och visa fram den här släktutredningen. Den andra pokalen vet man inte var den finns.

Löjtnant Thingwall erhöll 150 riksdaler silvermynt eftersom han startade gruvdriften i Gällivare-Malmberget. Till att börja med forslades malmen av samer med sina renar ca 20 mil som tog ca 5 dagar ner till ett järnbruk som hette Meldersteins bruk öster om Råneå. Förädlades där och skeppades vidare till Stockholm bl a. Varje ren med sin ackja lastades med ca 80 kg malm.

Sten Bjelke (min sambo) och jag hade varit på semester sommaren 2011 till Lofoten och på hemvägen stannade vi i Malmberget och gick in på museet där. Hela historien fanns dokumenterad med foton, beskrivning, olika malmstenar mm. Verkligen intressant!!

Gällivare - Malmberget, forts. från föregående sida

Redan då 2011 fanns det nätstaket omkring en del områden och några år senare började husen att flyttas till Gällivare eller rivnas. All bebyggelse där ska vara borta till år 2032.

Brytningen av malmen är väl en början av vårt välstånd i Sverige!!! Senare när en del av Malmbanan hade färdigställts år 1891 mellan Luleå och Gällivare-Malmberget blev det större fart på brytningen. Det var "engelsmän" som fick koncession och byggde Malmbanan år 1884—88 och delvis med hjälp av tyskar eftersom de var intresserade av malmen. Banan togs över av staten 1891.

Malmbergets stationshus 1904

Norra Stambanan Stockholm-Boden byggdes i etapper under åren 1866—1894 = 28 år.

I TV-programmet "Vem tror Du att Du är" för en del år sedan visades ett program med skådespelaren Leif Andréé som också hade rötter omkring Råneå och Böle där hans far kom ifrån. Då gjorde man också besök på Museét i Malmberget och där visades utställningen och några, tydligen äldre bilder från gruvan som var avstängd när vi var där år 2011.

När påbörjades brytning i Loussavaara - Kiirunavaara gruvor? LKAB grundades år 1890 ägt av svenska staten. Samma där, att flera personer har upptäckt olika malmfyndigheter under åren. Men någon större brytning hade inte förekommit. Problemet var, antagligen, att forsla malmen vidare. Det fanns en mindre gruva i Masungsbyn vid Torneälven.

Det bestämdes år 1898 av svenska riksdagen och norska stortinget att Malmbanan skulle byggas ut hela sträckan från Gällivare till Kiruna och vidare till Narvik. Luleå—Narvik ca 50 mil.

Den s k Kaptensgröpen i Malmberget

Numera bryts den mesta malmen i Kirunagruvan. Ca 2/3-delar forslas till Narvik för vidare utskjeppning och 1/3-del via Luleå. När järnvägen är intakt efter flera urspåringar denna vinter (2023—2024) !!!

SSAB i Luleå satsar nu också på att framställa fossilfritt, "grönt stål", s k Hybrit.

Malmbrytning i början på seklet, dvs 1900-talet!

Gällivare - Malmberget, forts. från föregående sida

Några ytterligare personer som jag vill framhålla är:

Per Hindersson, f 1661, m fl personer räddade, enligt uppdrag från kyrkan Råneå kyrkklockor undan ryssarnas framfart år 1714—16. Klockorna togs ned, sänktes ned i Råneälven och när faran var över sattes de upp igen. De fick för besväret en daler var och gemensamt ett stop brännvin av kyrkan. Klockorna hade väl annars blivit kanonkolor!??

Malmberget år 2002 med [Kaptensgropen](#) i mitten. Till höger centrum med [Focushuset](#). I fonden Gällivare och [Dundret](#).

Oluf Nilsson, Böle. Född under första hälften av 1500-talet. Upptagen i 1571 års register och bidragit till att återlösa Älvsborgs fästnings första lösen från Danmark-Norge efter freden i Stettin. Totala lösensumman var 150 000 riksdaler silvermynt.

Nils Olofsson, Böle, f ca 1580. Reste år 1646 (66 år!!!) till Stockholm för att tigga ihop pengar till Råneå kyrka. Drottning Christina gav 250 daler ”enbart kopparmynt” och bland många andra gav skarprättaren (=bödel) Dunderwald i Gävleborgs län en daler kopparmynt.

Man undrar hur mycket Nils Olofsson hade med sig hem!?!??? Var det tungt??? Vissa mynt kunde väga upp till nästan 20 kg.

Text Vivi-Ann Olsson

Här följer en uppdatering av historien om Pär Andersson och upptäckten av Gällivare – Malmbergets malmfyndighet, efter sommarens resa i spåren av sin anfäder! (Red. anm.)

Vid semesterresa norrut i juli/augusti 2024 besökte vi, Sten och jag, bl a Gällivare- Malmberget. Vid besök på Turistinformationen i Gällivare frågade jag var utställningen om min anfader **Per Päder Andersson** som upptäckte malmfyndigheten i Gällivare-Malmberget fanns. Personalen på Turistinformationen visste inget om den och vart den tagit vägen. Nedpackad eller vad??

Har sedan ”Googlat” och där står. ”**I Malmberget fanns till år 2018 LKAB:s gruvmuseum, där brytningens historia, från malmens upptäckt fram till våra dagar, visades. På museet fanns också en unik mineralsamling och foto-utställning. Museet stängdes i samband med Samhällsomvandlingen av Malmberget, i avsikt att senare uppstå i nya lokaler.**”

Vi åkte runt, främst i **Malmberget** och såg alla avstängningar av stora områden med hyreshus/villor och affärer som hade rivits eller skulle rivas. Vid ett f d köpcenter stod en man med en drönare och spanade av stora områden. Jag gick fram till honom och pratade lite och fick titta i

hans monitor hur det såg ut från ovan. Intressant att se.

Det var enligt mannen (som verkade välinformerad) bl a stora bostadskomplex från år 1950—60-70-talet som ska/har rivits, men även många enskilda fastigheter. Kanske bra att de rivs i stället för att renoveras, vilket hade behövts. Nu får invånarna nya moderna bostäder, men också högre hyror!!! (Kändes lite vemodigt att se vidden av, att så många människor som har fått lämna sina hem och arbetsplatser osv och jag tänker tillbaka på att det var vår anfader som är ”anstiftaren” till det hela!) Men, så tänker jag också att vi alla har fått stora intäkter till staten och en stor del av vårt välstånd via malmbrytningen.

Så åkte vi vidare till **Kiruna** och där var det också avspärningar och hus som skulle rivas eller flyttas. Vi gick också där till Turistinformationen och fick lite info och kartor hur omvandlingen av staden har/ska utformas. **39 kulturhistoriska byggnader** planeras att flyttas. Den nya centrumdelen har börjat ta form med ett nytt Kommunhus (naturligtvis!!) ett hotell och tre stora köpcentra samt några hyresfastigheter.

Text Vivi-Ann Olsson

Besök på Miliseum i Skillingaryd

Text och foto från deltagarna på utflykten!

Den soliga lördagen 31 augusti var vi sex personer från Nässjö Släktforskarförening som deltog i ett arrangemang som Värnamo Släktforskarförening arrangerade en Länsträff för ca 60 deltagare från Jönköpings Län. Vi togs emot av Miliseums museichef Sven Engkvist, till dagen uppklädd som en infanterisoldat från början av 1800-talet som tillhörde Jönköpings regemente.

Vi började med att gå runt själva på den fina utställningen på Miliseum i Skillingaryd som är ett militärhistoriskt museum om soldaternas liv med start från kung Magnus Ladulås frälsetjänst på 1200-talet till dagens Sverige. Utställningen innehöll väldigt mycket läsvärda skyltar och fina illustrerade montrar som visade soldaternas liv under olika tidsperioder. De hade fått föremål från olika regementen men även donationer från privatpersoner. Vi kunde se olika uniformer från olika tidsperioder, tält från år 1806, rotekista, soldattorps-skyltar och andra mycket roliga och intressanta föremål. Det fanns även information och utrustning som används idag inom militären.

under indelsverkets dagar”. Indelningsverket var verksam från 1680-talet till början av 1900-talet. Henrik berättade om hur en rekrytering och Generalmönstring gick till. Soldaterna som rekryterades skulle vara grovt byggda och var man kavallerist skulle man vara mellan 17 och 30 år och över 165 cm lång.

Vid en Generalmönstring, som gjordes var tredje år, kunde soldaterna gillas eller kasseras. Det finns tydligen mycket noggranna anteckningar kvar som beskriver hur det gick till. Det finns även bevarat Generalsrul-

lar med noteringar om soldatens storlek, vilka fälttåg de deltagit i, skador och eventuella lyten. Det kunde även förekomma Besiktningsmönstringar mellan Generalmönstringarna p.g.a. svält eller oroligheter men dessa gjordes på kompaniet eller regementet. De indelta soldaterna vandrade från sin hemort, ibland ca 3 mil per dag, gemensamt till Generalmönstringen. I Skillingaryd övade man skytte och manöver. Det var väldigt viktigt med ceremonier och parader.

Sedan fick vi tips på hur man söker i Soldatregistret och får fram soldatakten om sin förfader som var soldat. Det ska finnas ca 16 000–18 000 soldater i dessa register som tjänstgjort i Jönköpings län under Indelsverkets dagar. Han berättade att det finns ca 2 200 soldattorp i Småland. Hembygdsföreningarna gör många gånger en inventering av dessa. Vid frågestunden fick Henrik många frågor om soldatlivet. Vi fick veta att det oftast var kompanichefen eller kaptenen som bestämde soldatens namn. I mitten av 1700-talet börjar de unika soldatnamnen användas, det var lättare att särskilja dem då. Men de kunde även ära den gamle soldatens namn som tidigare bott i torpet och även änkan!

Efter rundvandringen fick vi information av arkivarien på Jönköpings Länsmuseum Henrik Johansson. Temat på föreläsningen var ”Mönstring

Besök på Miliseum i Skillingaryd, forts från föreg. sida

Den klassiska måltiden, Ärtsoppa med pannkakor, blev lunchen för vårt stora sällskap som vi fick i militärmatsalen.

Efter lunch var det dags för en guidad rundtur med museichefen Sven Engkvist. Han berättade att Västra Skillingaryds skjutfält började omkring år 1690. De soldater som tillhörde Jönköpings regemente marscherade till Skillingaryd. Där övade de ca två till tre veckor under sommaren. Det var åtta kompanier som tillhörde Skillingaryd. Det kunde vara omkring 60 tält med ca 20 soldater i varje. Dessa tält stod i snörräta led på fältet. I tälten bodde de indelta soldaterna, oftast bondpojkar. När beväringarna började utöka armén, omkring år 1880, var det ofta stadsbor som inkallades. De var kräsna och fick bo i baracker.

Museichefen berättade om sin klädsel som var en kopia av en infanterisoldat från Jönköpings regemente från 1809. Denna varma söndag hade han på sig en uniform i grått ylle med stå krage, byxor med lucka, tung svart hatt med gul fjäder, lång vid skjorta,

skor med skydd upp till knäna samt väska med reservkläder och mat samt en koppargryta för vatten och mat. Soldaterna hade också gevär med flintlås. Han berättade även hur ett anfall kunde gå till. Det var 300–350 man i dubbla led som gick framåt i marschtakt. Det bakre ledet klev in emellan främre ledet och avfyrade skottet, därefter avfyrade främre ledet sitt skott och motståndarna chockerades av manövern och soldaterna använde tillslut bajonetterna. Att det var det var stor stridsstress är mycket lätt att förstå.

När vi passerade de olika byggnaderna på området fick vi höra många historier och roliga anekdoter. Vi fick bl.a. höra historien om den långa

kung Oscar II besök 1895, som fick fjädern i sin hatt avslagen vid dörrposten i mässen och nuvarande kung Carl XVI besök 1976. Han berättade den intressanta historien om soldaterna på tyska fartyget Albatross som var internerade under 1917–1918 på Skillingaryds militärläger. Vi fick även höra berättelsen om den kontroversielle säljaren från Poltava som hade butik i ytterområdet som sålde kaffe, vykort och kondomer.

På området fanns Soldattorpet Lillemo som bestod av tre byggnader; torpet från Mellby, Ladugården från Lönneberga och visthusboden från Solberga. Samtliga byggnader har under en period stått i Eksjö. I huset kunde en familj bestående av 10–12 personer bo, det bestod av en hall, en storstuga och ett kök. Husen används idag för ett pedagogiskt syfte för att visa hur en familj i ett soldattorp kunde ha det.

När vi vandrade tillbaka passerade vi bl.a. ett kokhus från 1880-talet, den enda som finns kvar i Sverige. Byggnaden hade från början inga väggar utan användes som kokhus. Senare blev det mathall och proviantmagasin där bönderna levererade sina varor.

Efter en lång dag med museivandring i Miliseum, föreläsning om Generalmönstring, lunch och vandring i området med mycket intressant information tackade vi museichefen Sven Engkvist, arkivarien Henrik Johansson och Värnamo släktforskningsförening.

Summering: Har ni inte varit på detta museum kan jag verkligen rekommendera ett besök.

Läs gärna mer på deras hemsida

www.miliseum.com

Emelie Asproths liv

Pia Gylletorn berättar om några av sina anor

På min farmors sida har vi våra anor från bland annat Wickbom- och Ekwallsläkterna som kommer från Röttle utanför Gränna. De var pappersmakare och mjölnare i flera generationer. Dessa släkter går ihop kors och tvärs i flera olika led genom historien. En av dessa avlägsna släktingar var kronolänsman och kronfogden Fredrik Ekwall vars far var en Ekwall och hans mor en Wickbom.

Fredrik Ekwall gifte sig 1834 när han var 30 år med den 18-åriga fröken Emilia Djurström, dotter till den då mycket kända skådespelaren och teaterdirektören Eric Wilhelm Djurström och hans hustru skådespelerskan och dansösen Catharina Charlotta.

Fredrik och Emilia fick tillsammans sexton barn. Eller fick och fick... Det var ju hon som faktiskt i 9 månader bar och sen födde alla dessa 16 barn ett efter ett. Det är lite mer än att bara få barn. Idag förefaller det helt obegripligt hur någon skulle orka med det men på den tiden, som vi vet, blev det så många barn det blev under de fertila åren och inget, ffa inte kvinnorna riktigt styrde över själva. Tre av barnen dog i späid ålder varav ett var dödfött. De övriga tretton överlevde de första kritiska åren och växte upp och blev vuxna men en av sönerna sköt sig 21 år gammal av oklar anledning men man misstänkte självmord.

Den här familjen hade det ändå tämligen bra. De tillhörde troligtvis den övre medelklassen. De bodde under större delen av barnens liv på Fogdeholm i Lommaryd. Barnen gick i skolan och flera av dem läste vidare och genomgick även högre studier både i Sverige och utomlands. Två av dem, Emma och Knut blev erkända uppskattade konstnärer och flera av deras verk hänger både på Nationalmuseum i Stockholm och på flera andra konstmuseer i landet. Knut gifte sig med en tysk konsertsångerska och är far till skulptören Runa Bülow-Hübe. Hon i sin tur är mor till den världsberömda silversmedsmästaren och designern Torun Bülow-Hübe. Två av de andra barnen, Hugo och Gustav blev framstående gravörer av mestadels medaljer. Hugo använde dock lite av sina kunskaper på kanske inte det allra bästa sätt alla gånger för han blev dömd för förfalskning 1885.

Men nog om dessa framgångsrika och kända personer som man kan läsa mängder om i gamla tidsningsartiklar, böcker och på internet. Nej, jag tänkte fokusera på en annan av döttrarna, hennes namn var Emelie Ottilia och hon föddes 1847 som barn nummer åtta i syskonskaran. Det är egentligen inget unikt med henne för den tiden. Det finns så många gripande öden att fastna i men det var något som grep tag i mig lite extra så därför skrev jag ner den.

Emelie växte som sagt upp på gården Fogdeholm ända tills hon gifte sig 1867, 20 år gammal, med den tre år äldre Sergeanten vid Kungliga Jönköpings Regemente, Fredrik Theodor Asproth. Till att börja med efter giftermålet bodde de med Fredriks föräldrar och några av hans sju bröder i Löfstad. Löfstad var det som med tiden skulle bli det vi känner som Tranås.

Emelie Ottilia Ekwall och Fredrik Theodor Asproth

Emelie Asproths liv, forts. från föregående sida

Det hade börjat växa upp ett litet samhälle runt Tranås Qvarn och man ansåg att det fanns bättre förutsättningar att ha den välbesökta marknaden där, än på den tidigare handelsplatsen som låg i Släthalla. I och med det blev det fler och fler människor som bosatte sig där. När sen järnvägen drogs på 1870-talet växte samhället ytterligare och då blev Tranås det namn som användes.

Nåväl, 1874 flyttade Emelie med familj till ett eget boende. De hyrde då ett hus och Emelies make Fredrik blev så småningom kamrer i Östgöta Enskilda Banks kontor i Tranås. Han var dessutom ombud i köpmannaföreningar, liv- o brandförsäkringsbolag, god man m.m. Så man får anta att han var en tämligen ansedd och känd person på orten.

I början av 1879 flyttade de till det som nu är Storgatan 21, där de hyrde ett hus av organisten J A Johansson i Säby. Huset de hyrde var ett hus med fyra rum, förmak, kök, källare och flygelbyggnad. På gården utanför ingick också ett magasin och ett stall. Där bodde de med sina fem döttrar Elin f. 1869, Anna f. 1871, Nanny f. 1873, Ragnhild f. 1875 och Agnes f. 1878. Fredrik hade ett bra välbetalt arbete och de hade sina nära och kära inom rimligt avstånd. Ett hyfsat bra liv kan tyckas när man ser på det såhär hundrafyrtiofem år senare. Men det skulle inom kort bli anorlunda.

Den 20:e juli 1879 var en söndag med härligt sommarväder och kamrer Fredrik hade ihop med några andra Tranåsbor hyrt ångaren "Carl Johan" för en lusttur på sjön Sommen.

Ångbåten Carl Johan

Uflyktsmålet för dagen var till Norra Vi. De hade en fantastisk dag till sjöss men på hemväg vid 19.30-tiden på kvällen snubblade Fredrik plötsligt och föll överbord. Fredrik var dock en god simmare och i över tio minuter höll han sig flytande och väntade på räddning som dessvärre uteblev. I tidningsartiklar kan man läsa att istället för att

vända båten beordrade kapten back vilket gjorde båten väldigt svårmanövrerad och gjorde att den drev för vinden. Ombord på båten fanns en livräddningsjolle men den var dels otät och dels belamrad med diverse bråte så den var helt obrukbar. Ingen ombord tänkte heller på att kasta en livboj eller själva kasta sig i vattnet för att rädda honom så i åsynen av de övriga passagerarna sjönk Fredrik till botten och omkom. Tragedin var ett faktum. Trots massiva sökinsatser och dragningsförsök den följande veckan, hittades kroppen först nio dygn senare.

När skola Sveriges ångbåtskaptener lära sig att inse hvad räddningsbåtar duga till? Under lustresa med ångaren Carl Johan å sjön Sommen sistlidne söndags e. m. föll kämreraren i Östergötlands enskilda banks afdelningskontor i Tranås, hr F. T. Asproth, öfver bord och drunknade. Hr A., som halkade vid fallet och var skicklig simmare, kunde dock ej hålla sig uppe, till dess båten, som var svår att manövrera, kunde föras tillbaka till olycksstället. Ångarens räddningsbåt befann sig vid tillfället öfverlastad af presseningar och annat gods samt var därför ej i tid tjänstbar.

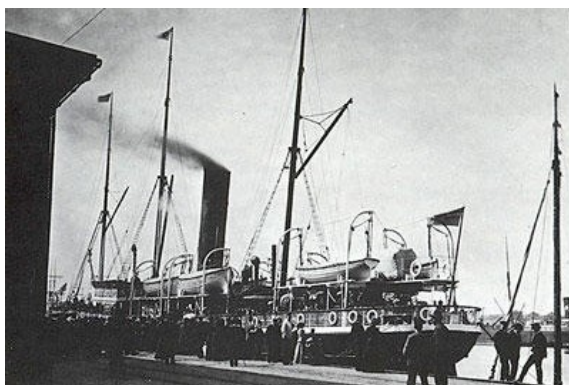
Tidningsnotis om olyckan på sjön Sommen.

Emelie var, då hon helt oväntat blev änka, endast 31 år gammal och helt plötsligt ensam med de fem döttrarna i åldrarna 1-9 år. Och vad hon förmodligen inte visste då men strax efter skulle bli varse, var att hon också var gravid med deras sjätte barn, också det en dotter som föddes till våren året efter och fick namnet Ingrid.

I bouppteckningen efter Fredrik kan man tydligt se att rent ekonomiskt hade de ett förhållandevis bra liv. Familjen Asproth hade ett hus med flera rum med bland annat stoppade möbler, skåp med glas, chiffonjéer, skänk osv. De hade i flygelbyggnaden en vävstol och till och med en tvättmaskin. De hade två cyklar, en liten båt vid Svarståns kant vid Strömslund. De hade också en segelbåt i Sommen och 20 marknadsbodar för uthyrning till halva Tranås marknadsplats. Utöver detta hade Fredrik också en livförsäkring och ägde en del aktier. Men inget av detta kunde naturligtvis få honom tillbaka eller lindra det faktum att Emelie likväl stod ensam i livet med hela barnaskaran.

Emelie Asproths liv, forts. från föregående sida

Fyra månader efter att maken Fredrik så tragiskt omkom flyttade Emelie med barnen och hyrde ett hus i kv. Oden, nu Storgatan 49. Året efter anställde hon en piga och ungefär samtidigt flyttade hennes syster Hilma och deras far till dem från Jönköping och till nyår samma år flyttade även system Emma ner från Stockholm. De bodde alla tillsammans under cirka ett års tid. Därefter flyttade Emelie, barnen och pigan snett över korsningen i hörnet Storgatan/Falkgatan. Det huset verkar ha varit ett flerfamiljshus då det bodde många olika människor där vid samma tid. Men de bodde bara där några månader för den 5:e maj 1882 avseglade ångbåten SS Romeo med Emelie och fem av döttrarna från Göteborg mot Hull i England och med slutdestination Rockford, Illinois i Amerika. Som ni säkert vet fick man sen från Hull på Englands ostkust ta sig med tåg över till Liverpool på Englands västkust och där gå ombord på nästa båt som skulle ta dem den långa överfarten till framtidens land på andra sidan Atlanten. Resan från Sverige till Amerika brukade på den tiden ta cirka tre veckor. Av någon anledning stannade den då 8-åriga Nanny kvar i Sverige och hon flyttade istället in hos farmor och farfar Asproth. Men tänk att som ensam kvinna med fem barn göra denna resa till okänt land. Nu förtiden är det nog få som ens skulle åka till affären själv med fem barn.

Ångaren SS Romeo i Göteborgs hamn ca 1895!

En dryg månad senare reste en ung man från Blekinge vid namn Oscar Haraldsson med samma båt och slutdestination. Vi får väl utgå ifrån att det var som nyanlända till Rockford han och Emelie träffades och redan efter 4 månader i det nya landet gifte Emelie om sig med denne Oscar som då amerikaniserat sitt efternamn till Harrison. Lyckan blev dock inte långvarig för i augusti 1884, endast 36 år gammal, blev Emelie återigen änka. Liksom förra gången var hon även denna

gång gravid och stod ensam i detta. Så höggravid och med fyra av döttrarna återvände hon under hösten 1884 till Sverige. Bara två och ett halvt år sen de kommit till det nya landet. 15-åriga Elin stannade kvar i Amerika så återigen lämnade hon allt med ovissheten om hon skulle återse ett av sina barn. I december, hemkommen till Sverige, födde hon en liten pojke som fick namnet Oscar efter sin far. Och där, tillbaka i Tranås hyrde hon i januari ett boende hos en änkefru i kv. Lyktan, nuvarande Ågatan 21 där Kvinnohälsovården av alla inrättningar nu finns. Det är förmodligen något hon och många av kvinnorna från förr skulle jublat över att ha tillgång till men vi vet ju alltför väl att något sådant inte var att tänka på. Hursomhelst, de bodde bara där till april då de istället kunde hyra ett litet större boende och äntligen kunde dottern Nanny som varit kvar i Tranås hos farföräldrarna flytta in hos sin mor och sina syskon igen.

Tiden gick och några år senare kom återigen en man in i Emelies liv. Den sista september 1890 gifte sig Emelie för tredje gången, då med en bilduggare från Stockholm vid namn Johan Oskar Österberg och han flyttade in till familjen i Tranås. Den äldsta av döttrarna, Elin, var ju kvar i Amerika och de nästkommande två flickorna, Anna och Nanny, hade också lämnat boet. I slutet av 1890 flyttade Emelie med sin nye make och de kvarvarande fyra barnen till ett annat hus där de bodde i cirka ett år. Under det året födde hon på nytt en son som fick namnet Carl och döttrarna Ragnhild och Nanny flyttade till storasyster Elin i Amerika. Kvar var då de yngsta döttrarna Agnes och Ingrid samt söner Oscar och Johan Någon gång under det året flyttade också familjen till Smedjegatan 3A som verkar ha legat ungefär vid södra änden av Brunnsparken. Där bodde de dock bara till våren 1892 för då tog de sitt pick och pack och flyttade med de tre yngsta barnen över Atlanten igen. Återigen fick hon lämna en dotter då Agnes 14 år blev kvar i Sverige. Det var dock bara tillfälligt då hon skulle konfirmeras i Vrigstad under våren. I oktober senare samma år kom storasyster Anna hem för att tillsammans med Agnes resa till Amerika för att återförenas med resten av familjen.

Emelie Asproths liv, forts. från föregående sida

Slutligen var så hela familjen med alla åtta barn samlad på ett ställe och man kunde kanske våga hoppas på framtiden i det nya landet men drygt sju år senare dog dottern Anna endast 29 år gammal. Jag har inte hittat något dödsbevis så jag vet inte vad hon dog av men med tanke på att det bara var knappt två år efter att hon gift sig ligger det nära till hands att tänka att det kan ha varit i barnsäng.

Det som initialt verkade bli ett stabilt, lugnt och behagligt liv för Emelie blev till många tragedier, flyttar och uppbrott. 80 år gammal blev Emelie för tredje gången änka då hennes nio år yngre make Johan dog 1927. Två år senare, 1929 dog hon själv och begravdes i Rockford, Winnebago, Illinois.

Ingen grav verkar finnas kvar men förhoppningsvis finns någonstans bland hennes ättlingar foton,

minnen och berättelser bevarade för kommande generationer. Och här många generationer senare hemma i hennes födelseland berättar jag om några av hennes livsöden. Visst är det väl spännande och intressant med släktforskning.

Text Pia Gylletorn

Rockford, Winnebago County, Illinois

Släktforskardagarna 2024 hölls i Malmö den 24-25 augusti i Baltiska Hallen. Temat för årets Släktforskardagar var "Migration och Emigration".

Fokus låg på att utforska hur människor har rört sig över gränser genom tiderna och hur dessa rörelser har påverkat släktforskning. Det fanns flera föreläsningar och utställningar som belyste olika aspekter av migration, inklusive utvandring till Amerika och invandring till Sverige.

En av höjdpunkterna var Ted Rosvalls föredrag om ett utvandraröde och hans nya emigrantbok "Följa John". Tyvärr tvingades Christopher O'Regan ställa in sin föreläsning på grund av sjukdom, men Ted Rosvall tog över och höll ett extra föredrag.

Det var också workshops och praktiska sessioner där deltagarna kunde få hjälp med sina egna släktforskningsprojekt.

Släktforskardagarna 2024 lockade omkring 2200 besökare från hela Sverige och även internationellt. Det var en stor uppslutning av både nybörjare och erfarna släktforskare som deltog i föreläsningar, workshops och utställningar.

Det var verkligen ett spännande evenemang! För alla som är intresserade av släktforskning, kan det vara värt att planera för att delta nästa år. Det är en fantastisk möjlighet att lära sig mer, träffa lika-sinnade och få inspiration för egna projekt.

Släktforskardagarna 2025 kommer att hållas i Västerås den 23-24 augusti. Evenemanget kommer att äga rum på Rocklunda och förväntas locka omkring 5 000 besökare. Temat för dagarna i Västerås är "Med forntiden in i framtiden".

Vårutflykt den 25/5 2024

Text Pia Gylletorn och foto Margareta Edqvist

Vårutflykten i år gick utmed Sävsjö Häradsväg i vårsolens sken. Hela skaran deltagare samlades på Komstad parkering för att klämmas ihop så många som möjligt i så få bilar som möjligt då det första besöksmålet tog oss ut på en liten skogsväg och sen genom en kohage.

Det var dock inga kor som gjorde oss sällskap när vi tittrade på och fick berättat för oss av Pia Gylletorn och Olof Rostedt om Västragårds gravfält med bland annat den imponerande Västragårdsstenen, en ca 3 meter hög runsten från slutet av vikingatiden.

På väg tillbaka mot Komstad by besöktes den gamla tingsplatsen med häradshäktet som byggdes 1825 där vi fick höra några intressanta historier om diverse busar från forna tider.

Givetvis blev det också ett besök inne i den gamla lanthandeln med intakt inredning från förr efter att Rostedt guidat oss vidare i hur det kunde vara att leva i en by från förra sekelskiftet. Det var många nostalgiska minnen som dök upp hos oss alla när vi såg förpackningar och föremål från barndomens och ungdomens årtionden.

Vi avnjöt vår medhavda lunch vid bänkar och bord under grönskande träd och fortsatte sen färden till Galgabacken, avrättningsplatsen som ligger mellan Komstad och Norra Ljunga. Vid vårt

besök denna lördag i slutet av maj strålade solen och diverse sommarblommor och gräsens ax strök mot våra ben. Det var då svårt att föreställa sig den blodiga plats det en gång var, åtminstone i hundra år från mitten av 1700-talet till 1858, då människor halshöggs där och huvuden rullade ner i den grop man fortfarande kan skönja. Margareta Edqvist berättade för oss om platsens historia.

Inne i Sävsjö samlades vi kring en minnessten rest över Komstadpojken Jonas Brunck som enligt historien grundade och gav namn åt stadsdelen Bronx i New York. Vi gjorde där ett kort stopp och fick av Pia veta mer detaljer kring detta.

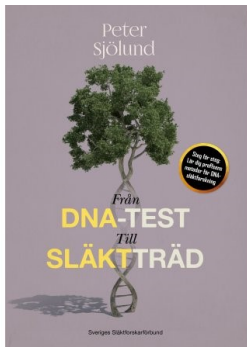
Vidare utmed häradsvägen blev det en kort promenad över den nyrenoverade gångbron ut till Eksjöhovgårds slottsruin där Pia guidade oss vidare. Slottsruinen är resterna av det jaktstlott som Sten Sture ska ha låtit uppföra. Platsen är omnämnd så tidigt som 1287. Från år 1420 till 1616 ägdes gården av Stureätten men slottet har genom århundraden haft många olika ägare och många ombyggnationer har skett. Ruinen restaurerades och säkrades för ett antal år sen och står majestätiskt kvar och minner om fornstora dagar på denna vackra plats på en ö i Eksjöhovgårdssjön.

Vår sista anhalt denna dag var statarstugan vid Eksjöhovgård där vi blev guidade av Maj-Sofie Andersson från Sävsjö Hembygdsförening. Statarsystemet avskaffades 1945 men detta är ett exempel på hur statarna levde med sina familjer. Stataren skulle alltid vara gift och bägge makarna skulle arbeta på gården i utbyte mot fri bostad och en viss mängd ved, säd, potatis och mjölk. Eksjöhovgårds statarstuga består av fyra lägenheter på vardera 1 rum och kök. Även här blev det många igenkännande nickar när vi gick runt bland gamla föremål och pratade om forna tider.

Det blev en mycket lyckad vårutflykt och vi tackar alla som deltog.

Boktips

Ett urval böcker från bokhandeln Rötter

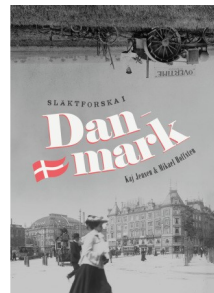

Från DNA-test till släkträd, Peter Sjölund

Du har fått hem resultatet på ditt dna-test. Men nu då? Det här är boken för dig som testat dig i släktforsknings syfte, men som inte vet hur du ska tolka resultatet. Dna-experten

Peter Sjölund lär dig använda ett av släktforskningens mest kraftfulla verktyg.

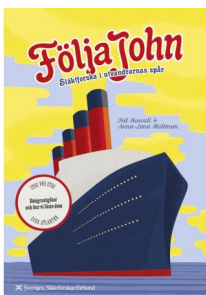
Boken vänder sig främst till dig som testat dig hos Family Tree DNA (testet Family Finder) eller MyHeritage, men kunskaperna är värdefulla även när du testat dig på andra ställen.

Släktforska i Danmark, Kaj Jensen & Mikael Hoffsten

Utforska din danska släkt-historia – En guide till släktforskning i Danmark. Släktforskning i Danmark har många likheter med att släktforska i Sverige, men

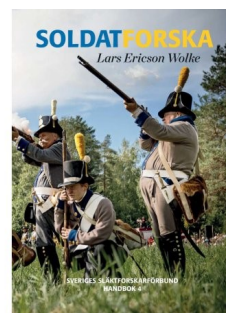
också unika skillnader. I den här boken hittar du en omfattande vägledning som hjälper dig att utforska ditt danska släkträd. Lär dig hur du söker i danska kyrkböcker, folkräkningar, bouppteckningar och mycket mer. Författaren Kaj Jensen visar hur du effektivt navigerar i de danska arkiven för att hitta de uppgifter du behöver.

Följa John: Släktforska i utvandrarnas spår, Ted Rosvall och Anna-Lena Hultman

Att utforska din amerikanska släkthistoria kan kännas som att följa ledaren i en "Följa John"-lek. Med den här oumbärliga hand-

boken får du tillgång till ovärderliga digitala källor och databaser som hjälper dig att spåra din släkt i Amerika. Men du behöver också veta hur och i vilken ordning du ska använda dessa resurser.

Soldatforska, Andra omarbetade upplagan, Lars Ericson Wolke

Hitta dina militära förfäder. Här får du tips om forskning efter 1500- och 1600-talens knektar, om 1700- och 1800-talens indelta soldater och båtsmän, om 1800-talets be-

värningar och om 1900-talets värnpliktiga. Du får också hjälp med att orientera dig bland myllret av rullor och lönelistor, bland soldatkontrakt och torpsyneprotokoll, men också bland de värnpliktigas stamkort, militära räkenskaper och stridsrapporter.

Skriv för din släkt, Eva Johansson

Handbok för dig som vill skriva din släktberättelse. Äntligen finns Eva Johanssons populära skrivhandbok för släktforskare också i tryckt form!

Är du släktforskare och vill

presentera din forskning för släkten?

Skrivhandboken *Skriv för din släkt!* hjälper dig att skriva din släkthistoria.

Med skrivhandboken vill författaren inspirera dig att komma igång med din släktberättelse så att du kan visa dina resultat för dem som inte släktforskar själva.

Vad står det? Handbok i handskriftsläsning, Ulf Berggren & Elisabeth Thorsell

Lär dig läsa äldre handstil genom konkreta exempel och läsövningar med facit.

En fråga som ofta dyker upp för både nybörjare och mer

erfarna släktforskare är "Vad står det?", speciellt när man kommer tillbaka till 1700-talet. Den anorlunda stilen i äldre texter blir ett hinder som man måste ta sig över.

Hur gör man för att lära sig läsa den gamla handstilen? Svaret på detta och många andra frågor hittar du i den här boken.

Föreningsprofilen

Släktposten fortsätter med traditionen att presentera någon av föreningens medlemmar. I detta nummer har turen kommit till Håkan Björnholm. Håkan är ny ledamot i föreningens styrelse, så vad passar väl bättre än att vi presenterar honom här!

Vem är du?

Jag är 72 år i sommar. Gift med Lena sedan 1988. Bor i radhus på Norlundagatan i Samfälligheten Juristen. Har två adopterade söner från Sydamerika. Min äldste son är född i Lima, Peru och min yngste är född i

Loja i södra Ecuador. Har ett särskilt hjärta till Sydamerika och människorna där. Har två barnbarn, flickor som är 10 och 7 år. Började mitt arbetsliv 1969 i verkstadskontoret på en bilfirma som sålde SAAB i Oskarshamn. Efter några år där så utbildade jag mig till förskollärare och jobbade på förskola, fritidshem och i grundskolan. Sista åren i barnomsorg/skola var jag anställd i Nässjö kommun på Flisby skola. Efter nästan 25 år i barnomsorg/skola tröttnade jag och tog busskort. Fick anställning på Aneby Buss & Taxi i maj 2003 och var kvar där tills pensionering 2017. Har fortsatt med busskörning och kör skolskjutsar fortfarande för Nässjö Taxi. Jag kör tre dagar i veckan.

Varifrån härstammar du?

Jag är uppväxt en liten by söder om Oskarshamn som heter Vånevik. Samhället ligger strax innan Påskallavik om man kommer från Oskarshamnshället. Påskallavik är en tätort som ligger en kilometer söder om Vånevik. I Vånevik har man brutit sten under slutet av 1800-talet och till 1930-1940-talet. Det var tyskar som inledde stenbrytningen. Bergen här var sprickfri och man kunde ta ut stor block. Stenen såldes i huvudsak till Tyskland och verksamheten har varit känslig och gick i konkurs efter både första och andra världskriget. Där fanns många skickliga stenhuggare. Sten från stenbrotten i Vånevik finns bl.a. i pelarna och kapitäl vid Stockholms Konserthus. De byster av vetenskapsmän som sitter på Chalmers ytter-

väggar har huggits av stenhuggare från Vånevik. Tjolöholms slott söder om Göteborg byggd bl.a. av sten från Vånevik. Plus en avsevärd export till Tyskland som sagt. Den som blir nyfiken på stenindustrin kan titta vidare på hemsidan: <https://hardklang.se/om-hard-klang>. Vånevik ligger alldeles vid kusten och min släkt är torpare/bönder/fiskare i flera generationer tillbaka. Farfarsfarfar, Farfarsfar och farfar var fiskare. Min farbror var fiskare. Pappa hade inte det som yrke men var ute på sjön och lade nät, ryssjor m.m. varje ledig stund. Min släkt härstammar från Björnö som ligger i Mönsterås kommun. I mitten på 1800 talet kom de första Björnholm:arna till Vånevik/Påskallavik

Stockholms Konserthus med pelare och kapitäl från Vånevik

Vad fick dig att börja släktforska?

Har alltid varit intresserad av historia. När min lillebror (han är 16 år yngre än mig) började släktforska lite och presenterade det han hittat så väckte det mitt intresse. Jag hade tänkt släktforska tidigare med det blev startskottet.

Har din forskning resulterat i nya bekantskaper?

Ja absolut. Jag har ju hamnat i styrelsen och ser fram emot att lära mig mera och knyta nya bekantskaper och lärdomar. Har redan konstaterat att det finns mycket kunskap i föreningen.

Forts. nästa sida

Föreningsprofilen forts.

Mest spännande upplevelse eller upptäckt inom din forskning?

Det är nog att jag ganska snabbt kunde följa mina anförvanter ner till 1714. Sedan finns det inte några kyrkböcker kvar längre tillbaka. Har börjat titta lite i mantalslängderna, men behöver lite hjälp där. Jag kom ett steg längre än lillebror och upptäckte att man hette Abrahamsson 1714. Lillebror kom till 1792 och då hette man Magnusson. Lillebror hittade de första som hette Björnholm i efternamn bland barnen till en Peter Magnusson (född 1792). Jag hittade de första med det efternamnet bland barnen till Magnus Abrahamsson (född 1754).

Hur engagerar vi yngre i släktforskning?

Vet ej. Kanske är det så att man måste komma upp i lite ålder innan man börjar intressera sig för sitt ursprung. Har inget bra svar på den frågan.

Släktforskning med DNA, bu eller bä?

Jag har varit på en föreläsning i Oskarshamn med släktforskare från den föreningen, där man genom DNA forskning tagit fram namnet på en okänd morfar till en person. Känns som det tar mycket tid och kräver mycket kunskap. Men jag tror absolut att det kan var en del av släktforskningen.

Har du något motto eller levnadsregel?

Svår fråga. Har inte funderat på det. Men jag försöker vara ärlig både mot mig själv och mot andra. Har alltid försökt göra rätt för mig i alla lägen. Att vara en människa man kan lita på. Jag tror också på alla människors lika värde och jag tror på ett samhälle där människor hjälper varandra. Både praktiskt och ekonomiskt.

Har du någon episod från din barndom som du vill dela med dig av?

Som sagt jag växte upp i en liten by. Vi var några ungar i ungefär samma ålder både killar och tjejer, vi gjorde mycket roligt tillsammans. Vi var ju alltid ute och lekte dagarna i ända. På somrarna var vi vid sjön (på ostkusten säger vi sjön, på västkusten säger man havet) och badade och hade kul. På vintrarna var det ju skridsko och skidor. Det fanns ju snö och is under vintrarna på 50- och 60-talet. Kan inte välja ut någon speciell händelse.

Till sist har du någon hälsning eller tips till våra läsare?

Jag är ju ny och okunnig och grön fortfarande så jag har väl inga direkta tips. Men jag tycker att genom släktforskningen så öppnar sig en ny värld för en. Man kan i sin fantasi se de här förfäderna och hur de levde. Samtidigt som man förstår hur bra vi har det i vår tid.

Släktposten tackar Håkan och önskar en god fortsättning med kommande forskning och styrelsearbete!

DE FLESTA VÄLJER ARKIVDIGITAL

ArkivDigital är populärast bland släktforskare i Sverige. En komplett tjänst som har källmaterialet och registren du behöver, exempelvis kyrkböcker och bouppteckningar

för hela Sverige. Plus möjligheten att bygga egna släktträd. Prova gratis innan du bestämmer dig för ett abonnemang. Läs mer på www.arkivdigital.se.

ArkivDigital
Din nyckel till historisk kunskap

Sveriges ledande leverantör av historiskt källmaterial via internet till historiker, släkt- och hembygdsvetare och andra som vill studera källorna i original.

Program och kommande möten 2024-2025

Höst och vinter 2024

Måndagen 14 oktober
Kl. 14:00 – 16:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 15 oktober
Kl. 18:30

Arkivarie Stina Hörnmark, Nässjö kommunarkiv berättar om vad som finns att tillgå i arkivet för oss släktforskare.
Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan.

Onsdagen 30 oktober
Kl. 17:00 – 19:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Lördagen 9 november

Arkivens dag.

Nässjöbygdens släktforskare visar sin verksamhet, presenterar böcker och förklarar hur DNA-forskning fungerar. Passa på att få tips och råd om släktforskning. Nässjö Stadsbibliotek

Måndagen 11 november
Kl. 14:00 – 16:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 12 november
Kl. 18:30

Månadsmöte: Ewa Runesdotter

”Fastighetsforskning från nutid till dåtid”. Alla fastigheter har sin egen historia! Ewa lär oss att forska på fastigheter, vilken eller vilka byggde huset och vilka har bott i huset eller på gården tidigare?
Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan.

Onsdagen 27 november
Kl. 17:00 – 19:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 10 december
Kl. 18:30

Advent i kyrkan

I år besöker vi Sankta Valborgs kapell. Lars-Göran Bruce kommer berätta om kapellets historia.
Vi bjuder på glögg och pepparkaka!

Program och kommande möten 2024-2025

Vinter och Vår 2025 forts. från föreg. sida

Lördagen 18 januari
Kl. 10:00 - 14:00

Släktforskningens dag.

Öppet hus! Att släktforska är att göra en resa i historien. Är du nyfiken på din historia? Erfarna släktforskare visar dig vilka möjligheter som finns för att söka efter dina förfäder. Till dig som redan har kommit en bit på väg eller är en erfaren släktforskare, kanske vi kan bidra med tips på hur du kan jobba vidare. Alla kör vi fast ibland. Ingen fråga är för stor eller för liten. Eller vill du bara komma in för att prata släktforskning lite allmänt?

Alla är välkomna!

Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan

Måndagen 17 februari
Kl. 14:00 - 16:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 18 februari
Kl. 18:30

Årsmöte och föredrag av Leif Ockander

Leif som är pensionerad överläkare och verksamhetschef vid medicinkliniken, Länssjukhuset Ryhov pratar om medicinska profiler från våra trakter.

Det kommer säkerligen att handla om thx-doktorn Elis Sandberg från Aneby. Kanske handlar det också om Flahultarn och hans salva och dr Hjorton från Huskvarna, som tog fram ett pulver som skulle bota spanska sjukan men som hade motsatt effekt.

En underhållande kväll utlovas.

Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan

Måndagen 17 mars
Kl. 17:00 - 19:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 18 mars
Kl. 18:30

Kan DNA vara ett verktyg i släktforskningen.

Tomas Karlsson och hans bror Mathias Karlsson, båda två engagerade i Oskarshamns släktforskarförening (PLF = Person- och Lokalhistoriskt forskarcentrum Oskarshamn). De har haft egna kurser om DNA i släktforskningen i flera år. Förra hösten hjälpte de en känd Oskarshamns profil att hitta en okänd morfar som ingen i släkten visste vem det var. Nu i år har hjälpt en person (adopterad) som väntat i 80 år på att få veta vem som var hans biologiska pappa med hjälp av DNA forskning.

Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan

Program och kommande möten 2024-2025

Vinter och Vår 2025 forts. från föreg. sida

Måndagen 14 april
Kl. 14:00 till 16:15

Släktforskarjour

Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02 | E-post veronica.aberg@sv.se**
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 15 april
Kl. 18:30

Linda Edgarsson kommer till oss och berättar om sitt skrivande. Hur det började och vad som har inspirerat henne. Linda Edgarsson är journalist och copywriter. Hon bor med sin familj på släktgården i Åspefall utanför Eksjö. Hon debuterade med "Där vassen viker" 2022 och utkom med "Lundens hjärta" 2023. En ny bok är att vänta våren 2025.
Frälsningsarméns samlingsal, ingång från Brogatan

Tisdagen 20 maj
Kl. 18:30

Nässjö järnvägmuseum, Lennart Ahlstedt guidar oss. Vi kommer få veta lite om föreningen Nässjö järnvägmuseum och dess historia samt när järnvägen kom till Nässjö.

Välkomna

Nässjöbygdens
Släktforskare

Studieförbundet
Vuxenskolan

Stort tack till er som bidragit med manus!
Manusstopp för nästa nummer av Släktposten är 1 april 2025